

"Fələk seçdi rəngləri"

Bəzən insan bir qəhrəman olaraq gəlir dünyaya. Bir amal üçün yaşayır, qəlbi bir amal üçün atır- vətən üçün, vətəninin günəşli sabahları üçün mübarizə aparmaq. Bu qəhrəmanlığın bünövrəsində də bir amal durur- vətən sevgisi. Elə bir sevgi ki, hər şeyə qadirdir, bütün sevgiləri, bütün yaşam səbəblərini üstələyir, kölgədə qoyur. Şəhid baş leytenant Hüseyn Nəcəfzadənin vətəninə duyduğu sevgi də belə sevgi idi. Vətəninə canı ilə, qanı ilə, ruhu ilə bağlı olub bu vətən üçün və-

tən torpağı üzərində canını tapşıracaq qədər dərin bir sevgi. Onun yolunu gözləyən gözlər, onu necə dərinədən sevən ürəklər varkən o, "vətən" demiş, vətəni seçmişdi. Və beləcə də bir qəhrəman kimi özünün arzuladığı şəhidlik zirvəsinə ucalmışdı.

Hüseyn vətən sevgisi ilə arzusuna çatdı, bu sevgi vüsala çevrildi, lakin həmişə xəyalını qurduğu sevginin vüsali təəssüf ki, baş tutmadı- Hüseyn-Atlas sevgisi. Atlasla Hüseyn rayonda tanış olmuş və bu tanışlıq sevgiyə çev-

rilməmişdi. Daha sonra ailələrinin razılığı və xeyir-duası ilə nişanlanmış, həttə rəsmi nikaha da daxil olmuşdular. Ancaq əfsus ki, bir ailə olmaq arzularını nakam qaldı. Hüseynin evinə sevdini gətirəcəkdilər, tabutunu gətirdilər. Bir günlük ağ- qara geyinib bəy-gəlin olacaq nişanlılar təəssüf ki, bir ömür ağ-qaraya məhkum oldular.

Verdiyi müsahibələrindən birində Atlas vurğulamışdı ki, ilk vaxtlar nə qədər önyarğı ilə qarşılaşıb. Lakin o, bu işin hər nə qədər çətin olduğunun fərqiçində olsa da, sevgisi bütün qorxularına, narahatlığına qalib gəlmiş, Hüseyni seçmiş, hərbiçi yarı olmağı özünə fəxr bilmişdi. Hüseyn şəhid olaraq vətən qəhrəmanı oldu, Atlas isə sevgilərinin qəhrəmanına çevrildi. Atlasın simasında acılara sinə gərən, sevdini nə sadıq mərd, mətin, sədaqətli Azərbaycan qadını bütövləşdi. Atlasın sözlərinə görə indi o, təskinliyi Hüseyn-dən ona xatirə qalmış soyadını daşımağında tapır.

... Mən də hamı kimi bu böyük, ibrətamiz həyat hekayəsinə laqeyd qala bilmədim. Saf sevgiləri ilə, həm də dərin vətən eşqi ilə Hüseynlə Atlası düşündükcə bir şeir qopdu qəlbimin dərinliklərindən. Onu əziz şəhidimizin mövlud günü ərəfəsində oxucularımızla bölüşmək istədim...

Məzar gülləri

Bir zamanlar rəngbərəng
Geyinərdik, sevgilim.
Nəsibdir indi tək rəng
Sən ağ, mən qara geydim.

Sən qara seçəcəkdin,
Mən də ağ geyəcəkdim.
Üzümə gülümsəyib:
-Bir günlük,- deyəcəkdin.

Fələk seçdi rəngləri,
Dəyişdi yerimizi.
Bir gün yox, hər gün üçün
Ağ-qara etdi bizi.

Bax, yaradıblar ahəng,
Düzüdüblər min-min rəng.
İndi məzar güllərin
Geyinirlər rəngbərəng.

Aygün Nəzərəliyeva
Azərbaycan dili
və ədəbiyyatı müəllimi.